TERESA WOROWSKA

Ur. 1954 we Wrocławiu. Ukończyła filologię węgierską na Uniwersytecie Warszawskim. Pod koniec lat studenckich zaczęła pracować nad przekładami wierszy renesansowego poety Bálinta Balassiego, które ukazały się w 1994 r. Za te przekłady w 2003 r. otrzymała węgierską nagrodę – Szablę Balassiego. W 2003 r. na Uniwersytecie Warszawskim w Katedrze Hungarystyki obroniła pracę doktorską napisaną pod kierunkiem prof. Andrzeja Sieroszewskiego *Historyczno-literackie i teoretyczne aspekty przekładu wiersza węgierskiego na język polski.* Tłumaczyła wiersze i opowiadania dawniejszych i współczesnych pisarzy węgierskich (Gyuli Krúdyego, Dezső Kosztolányiego, Ferenca Kontry, Imre Oravcza, Györgya Dragomána), brała udział w pracach nad antologiami węgierskich autorów. Przełożyła kilka tomów prozy Sándora Máraiego: *Wyznania patrycjusza* (2002), *Dziennik* (2005), *Ziemia! Ziemia!* (2005), *Sindbad powraca do domu* (2008), pięciotomowe *Dzieło Garrenów: (Zbuntowani* 2009, *Zazdrośni* 2010, *Obcy* 2012, *Znieważeni* 2012, *Maruderzy* 2013), dwie książki Pétera Esterházyego: *Harmonia caelestis* (2007, w 2008 r. książka otrzymała nagrodę Angelusa) i *Wydanie poprawione* (2008). Laureatka nagrody tłumaczy Pen Clubu, przekład pierwszej wersji *Dziennika* uhonorowały „Literatura na Świecie" i „Zeszyty Literackie". W 2019 r. wyróżniona węgierską Wielką Nagrodą Tłumacza im. Balassiego. Przełożyła dla PIW-u tom nowel Dezső Kosztolányiego *Dom kłamczuchów* (2019), a w wydawnictwie Czytelnik ukazał się w jej przekładzie rozszerzony, pięciotomowy wybór z *Dziennika* Sándora Máraiego (2016-2020). W 2022 roku w wydawnictwie Próby opublikowała tom esejów Béli Hamvasa *Księga gaju laurowego i inne eseje*, w 2024 roku tom *Godzina owoców,* a w 2025 tom *Archai* tegoż autora. Obecnie pracuje nad czwartym tomem jego esejów *Historia niewidzialna.*